

EUROOPA KOHTU OTSUS

18. mai 1982*

[...]

Kohtuasjas 155/79,

AM & S Europe Limited, esindajad: J. Lever, *QC*, du Gray's Inn, C. Bellamy, *barrister*, du Gray's Inn ja G. Child, *solicitor*, Slaughter and May, London, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis: Elvingeni ja Hossi büroo, 15 Côte d'Eich,

hageja,

keda toetavad

– **Ühendkuningriik**, esindaja: õigusnõuniku ülesannetes H. Godwin, Principal Assistant Treasury Solitor, keda abistavad the rt. Hon. S. C. Silkin, *QC*, Middle Temple ja D. Vaughan, *QC*, Inner Temple, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis: Ühendkuningriigi saatkond, 28 boulevard Royal,

ja

– **Euroopa ühenduste advokatuuride nõukogu** (CCBE), esindaja: D. A. O. Edward, *QC*, Šoti advokatuuri advokaat, ning J. R. Thys Brüsseli advokatuurist, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis: E. Bieveri ja L. Schiltzi büroo, 83 boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

menetlusse astuvad pooled,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: õigusnõunik J. Temple Lang õigusliku esindaja ülesannetes, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis: c/o õigusnõunik M. Cervino, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

kostja,

keda toetab

Prantsuse Vabariik, esindajad: N. Museaux õigusliku esindaja ülesannetes ja A. Carnelutti õigusliku esindaja asetäitja ülesannetes, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis: Prantsusmaa saatkond, 2 rue Bertholet,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

menetlusse astuv pool,

mille esemeks on hagi, milles nõutakse, et Euroopa Kohus

a) kontrolliks EMÜ asutamislepingu artikli 173 kohaselt, kas võib pidada õiguspäraseks komisjoni 6. juuli 1979. aasta otsust nr 79/670 (EÜT, L 199, lk 31), millega hagejat kohustatakse esitama (komisjonile) kontrollimiseks teatavaid kutsealaseid dokumente, mida hageja väidab olevat „*legal privilege*“-kaitse all;

b) kuulutaks EMÜ asutamislepingu artikli 174 alusel kehtetuks ja õigustühiseks 6. juuli 1979. aasta otsuse artikli 1 punkti b sätteid; teiseks nõuab hageja, et need sätteid kuulutataks kehtetuks, kuivõrd neis nõutakse, et hageja esitaks (komisjonile) kontrollimiseks kõik kõnealused dokumendid *in extenso*,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president J. Mertens de Wilmars, kodade esimehed G. Bosco, A. Touffait ja O. Due, kohtunikud P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O’Keeffe, T. Koopmans, U. Everling, A. Chloros ja F. Grévisse,

kohtujurist: Sir Gordon Slynn,

kohtusekretär: A. Van Houtte,

on teinud järgmise

otsuse

[...]

Põhjendused

1. Euroopa Kohtu kantseleis 4. oktoobril 1979 registreeritud hagiavaldusega alustas Ühendkuningriigis registreeritud ettevõtte Australian Mining & Smelting Europe Limited (AM & S Europe) EMÜ asutamislepingu artikli 173 lõike 2 alusel hagi komisjoni 6. juuli 1979. aasta üksikisikule adresseeritud otsuse nr 79/760 (EÜT, L 199, lk 31) artikli 1 punkti b kehtetuks tunnistamiseks, kõnealune otsus on hagejale teatavaks tehtud ning sellega kohustatakse teda esitama kontrolli läbiviimiseks volitatud komisjoni ametnikele kõik dokumendid, mille puhul taotletakse *legal privilege*’i kohaldamist ja mida mainitakse komisjonile saadetud AM & S Europe’i 26. märtsi 1979. aasta kirja lisas.

2. Oma hagi põhjenduseks väidab hageja, et advokaatide ja nende klientide vaheline kirjavahetus on kaitstud ühise üldpõhimõtte alusel kõikides liikmesriikides, kuigi selle kaitse ulatus ja kohaldamise kord on liikmesriigiti erinev. Kõnealuse põhimõtte

kohaselt, mida hageja väitel kohaldatakse „teatavates võimalikes piirides“ ka ühenduse õigussüsteemis, ei ole komisjonil õigust nõuda nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määruse nr 17/62 (EÜT, 1962, lk 204) artikli 14 lõike 3 alusel tehtava kontrolli raames advokaadi ja tema kliendi vahelise kirjavahetuse esitamist, vähemalt mitte tervikkujul, kui „ettevõtte nõuab kõnealuste dokumentide kaitset ja võtab asjakohased meetmed komisjoni veenmiseks“ selles, et kõnealuste dokumentide *legal privilege*-kaitse alla võtmine on õigustatud.

3. Sellest eeldusest lähtuvalt kinnitab hageja, et selle näol, kui uurimist või kontrolli läbiviival ametiasutusel – antud juhul komisjonil, kelle eest dokumentide kaitset taotleti – võimaldatakse kaitsealuseid dokumente kontrollida, on tegemist konfidentsiaalsuse põhimõtte rikkumisega, kuivõrd ei arvestata nende dokumentide konfidentsiaalset iseloomu. Samas nõustub hageja sellega, et määruse nr 17/62 artikli 14 kohaselt on „komisjonil *prima facie* õigus kontrollida ettevõtte dokumente“, ning et selle õiguse alusel „on komisjonil õigus otsustada, kas tegemist on kaitstud dokumentidega või mitte, kuid see otsus tehakse dokumentide kirjelduse“ ja mitte dokumentide uurimise põhjal inspektorite poolt tervikuna.

4. Hageja väitel peab ettevõtte, kes väidab, et tema dokumendid on konfidentsiaalsuskaitse all, seda komisjonile piisavalt põhjendama, esitades selle tõenduseks näiteks ettevõtte koostatud dokumentide kirjeldused ja dokumentide „teatavad osad“, välja arvatud need, mida soovitakse kaitsta. Kui komisjon ei ole sellele vaatamata veendunud kõnealuste dokumentide konfidentsiaalses iseloomus, on ettevõtte kohustatud võimaldama dokumentide „kontrollimist kolmanda sõltumatu osapoole poolt, kes kontrollib dokumentide sisu kirjelduse tõele vastavust“.

5. Vaidlusaluse otsusega, mille aluseks on põhimõte, et komisjoni pädevuses on määrata kindlaks, kas teatavat dokumenti on võimalik kasutada või mitte, kohustatakse AM & S'i esitama komisjoni volitatud inspektoritele vaidlusalused dokumendid täies mahus. Hageja, kelle väitel on nende dokumentide puhul täidetud tingimused, et neile võiks laiendada ülalmainitud tähenduses õiguslik kaitse, palub Euroopa Kohtul kuulutada ülalmainitud otsuse artikli 1 punkt b kehtetuks ja õigustühiseks ning teiseks kuulutada kehtetuks ka 6. juuli 1979. aasta otsuse artikli 1 punkt b, kuivõrd sellega nõutakse, et komisjoni inspektorile esitataks täies mahus kõik dokumendid, millele hageja taotleb seoses nende konfidentsiaalse iseloomuga kaitset.

6. Menetlusse astunud pool, Ühendkuningriigi valitsus, toetab põhiosas hageja väiteid, kinnitades, et advokaatide ja nende klientide vahelise kirjavahetuse kaitse põhimõtet tunnustatakse sellisena mitmes ühenduse riigis, kuigi selle kaitse ulatuse määratlus ei ole ühtlustatud, ühetaoline ega kindel. Ühendkuningriigi valitsus tunnistab, et on võimalik, et eri liikmesriikides lähenetakse sellele põhimõttele erinevalt.

7. Ühendkuningriigi valitsuse arvates on kõige asjakohasemaks menetluseks ettevõtte ja komisjoni võimalike erimeelsuste lahendamiseks teatavate dokumentide konfidentsiaalse või mittekonfidentsiaalse iseloomu kohta see, et juhul, kui komisjoni inspektor ei pea ettevõtte esitatud tõendeid piisavaks, pöörduakse sõltumatu eksperdi

poole, ning kui erimeelsust sel viisil kõrvaldada ei õnnestu, võib asjast huvitatud pool pärast komisjoni poolt määruse nr 17/62 alusel tehtud otsust esitada hagi Euroopa Kohtule.

8. Samuti hageja väidete toetuseks menetlusse astunud Euroopa ühenduste advokatuuride nõukogu (CCBE) väidab, et õigust advokaadi ja tema kliendi vahelise (mõlemasuunalise) kirjavahetuse saladusele tunnistatakse nii põhiõiguse, põhiseadusliku õiguse kui ka inimõigusena, et tegemist on teiste, sõnaselgelt sätestatud õigustega kaasneva või neile lisanduva õigusega ning et seda õigust tuleks seepärast tunnustada ning kohaldada kui ühenduse õiguse üht osa. CCBE väitel ei ole tegemist mitte muutumatu, vaid pidevalt edasiareneva mõistega ning ta leiab, et kui ettevõtte ja komisjoni vahel esineb seoses dokumendi konfidentsiaalse iseloomuga erimeelsusi, on kõige kohasem lahendus eksperdi või vahekohtuniku poole pöördumine. Kui eeldada, et ainult kohus on pädev käsitlema sellist erimeelsust, peaks kohtu osa piirduma vaid vaidlusaluste dokumentide konfidentsiaalsuse kontrollimisega Euroopa Kohtu kodukorra artikli 49 alusel tehtud ekspertiisi põhjal.

9. Komisjon esitab kõikidele esitatud väidetele vastuväite, et isegi kui ühenduse õiguses on olemas üldine põhimõte, mis kaitseb advokaatide ja nende klientide vahelise kirjavahetuse konfidentsiaalsust, ei ole sellise kaitse ulatust võimalik kindlaks määrata üldisel ja abstraktsel viisil, vaid seda ulatust peab olema võimalik kindlaks määrata lähtuvalt antud valdkonnas kohaldatavate ühenduse õigusaktide tekstist ja süsteemist, võttes arvesse nõudmisi, millele need õigusaktid peavad vastama.

10. Seetõttu leiab komisjon, et määruse nr 17/62 artikli 14 õige tõlgendamine ei anna võimalust kohaldada seda põhimõtet antud artikli alusel kontrollimiseks nõutavate dokumentide suhtes, nagu hageja seda nõuab, seejuures ka asjaomase ettevõtte ja tema advokaatide vahelise kirjavahetuse suhtes.

11. Hageja väide on komisjoni väitel seda vähem vastuvõetav, et sellega ei jäeta inspektoritele tegelikult mitte ühtegi tõhusat võimalust tutvumiseks vaidlusaluste dokumentide tegeliku sisu ja iseloomuga. Hageja esitatud lahendused, isegi kui need oleks õiguslikult vastuvõetavad, toovad arbitraazimenetlustele omase pika menetlusaja tõttu kaasa selle, et komisjoni tegevus asutamislepingu artiklite 85 ja 86 rikkumiste tuvastamisel takerdub märkimisväärselt või muutub isegi võimatuks, see aga oleks vastuolus määruses nr 17/62 sätestatud eesmärkidega.

12. Menetlusse astunud pool, Prantsuse Vabariigi valitsus, toetab komisjoni väiteid ning on seisukohal, et ühenduse õigus praegusel kujul ei hõlma mitte ühtegi sätet, mis sätestaks kaitse õigusnõustaja ja tema kliendi vahel edastatud dokumentidele. Menetlusse astunud pool väidab sellest tulenevalt, et komisjonil peab olema võimalus kasutada talle määruse nr 17 artikliga 14 antud volitusi, seega ei saa dokumentide konfidentsiaalne iseloom takistada komisjonil talle kõnealuses määruses sätestatud eesmärgi saavutamiseks tema hinnangul vajalike dokumentide nõudmist. Ühenduse õigusega ei ole kooskõlas, et õigusnõustajale ja konkurentsi valdkonnas algatatud menetluse objektiks olevale ettevõttele antakse pädevus otsustada, kas teatav dokument

on kaitstud või mitte, selline olukord tooks lisaks muule kaasa ka tõsiseid häireid konkurentsieeskirjade kohaldamisel.

13. Hagi raames esitatud materjalidest ja vaidlustatud otsuse õiguslikust alusest ilmneb, et käesoleva kohtuvaidluse esemeks on peamiselt määruse nr 17/62 artikli 14 tõlgendamine eesmärgiga määrata kindlaks selle sättega komisjonile antava kontrollimisõiguse võimalik ulatus, võttes arvesse advokaatide ja nende klientide vahelise kirjavahetuse konfidentsiaalsuse õiguslikku kaitset.

14. Kui sellise kaitse olemasolu ühenduse õigussüsteemis on kontrollitud ning kohaldamistingimused kindlaks määratud, tuleb järgnevalt kindlaks määrata, milliste vaidlusaluse otsuse artikli 1 punktis b osutatud dokumentide näol on tegemist sellistega, mida võib käsitleda konfidentsiaalsena ja mis seetõttu ei kuulu kontrollimisele komisjoni poolt. Vahepeal edastas ettevõtte komisjonile vabatahtlikult teatava osa kõnealustest dokumentidest, need dokumendid edastati 9. märtsil 1981 pitseeritud ümbrikus Euroopa Kohtu kantseleisse, vastavalt kohtu 4. veebruari 1981. aasta korraldusele, millega avati käesolevas kohtuasjas suuline menetlus.

a) Määruse nr 17/62 artikli 14 tõlgendamine

15. Asutamislepingu artikli 87 lõike 1 rakendamiseks vastuvõetud määruse eesmärk on kõnealuse määruse lõike 2 punktide a ja b kohaselt tagada asutamislepingu artiklites 85 ja 86 sätestatud keeldudest kinnipidamine ning artikli 85 lõike 3 kohaldamise korra kindlaksmääramine. Samuti tagatakse kõnealuse määruse abil asutamislepingu artikli 3 punktis f osutatud eesmärgi täitmine. Sel eesmärgil on komisjonile antud laialdased uurimis- ja kontrolliõigused, seejuures on määruse kaheksandas põhjenduses täpsustatud, et komisjon peab olema kogu ühisturu piires volitatud nõudma sellise teabe esitamist ja võtma ette uurimised, mis on vajalikud selleks, et selgitada välja ülalmainitud artiklite 85 ja 86 rikkumised.

16. Määruse artiklite 11 ja 14 sätted näevad seejuures ette, et komisjon võib hankida teavet ja võtta ette konkurentsieeskirjade rikkumiste uurimiseks vajalikke uurimisi. Artikli 14 lõikega 1 antakse komisjonile seejuures õigus kontrollida äridokumente, s.t dokumente, mis on seotud ettevõtte tegevusega turul, eeskätt selles osas, mis puudutab vastavust konkurentsieeskirjadele. Kui advokaadi ja tema kliendi vaheline kirjavahetus on seotud sellise tegevusega, on tegemist dokumentidega, mille puhul kohaldatakse ülalmainitud artikleid 11 ja 14.

17. Lisaks sellele, kuiõrd dokumendid, mille esitamist komisjonil on õigus nõuda, on artikli 14 lõike 1 kohaselt dokumendid, mille esitamist komisjon peab vajalikuks selleks, et tuvastada asutamislepingus sätestatud konkurentsieeskirjade rikkumist, on seega põhimõtteliselt komisjoni enda ja mitte asjaomase ettevõtte või kolmandast isikust eksperdi või vahekohtuniku pädevuses otsustada, kas teatav dokument tuleb komisjonile esitada või mitte.

b) Konfidentsiaalsuse kaitse kohaldamine ühenduse õiguses

18. Ülalmainitud õigusaktidega ei välistata siiski võimalust määrata teatavatel tingimustel kindlaks, kas konkreetsete dokumentide näol on tegemist konfidentsiaalsete dokumentidega või mitte. Ühenduse õigus, mis on liikmesriikide õigusega läbi põimunud mitte ainult majanduslikus, vaid ka õiguslikus plaanis, peab võtma arvesse liikmesriikide õigussüsteemides sätestatud põhimõtteid ja seisukohti seoses advokaatide ja nende klientide vahelise teatava kirjavahetuse konfidentsiaalsuse kaitsega. Selline konfidentsiaalsus vastab kõikides liikmesriikides tunnustatud üldisele põhimõttele, mille kohaselt peavad süüdistataval olema kõik võimalused suhelda vabalt oma advokaadiga, kellel on oma elukutsest tulenevalt kohustus anda sõltumatut õigusabi kõigile, kes seda vajavad.

19. Advokaatide ja nende klientide vahelise kirjavahetuse kaitse on liikmesriikide õigussüsteemides sätestatud sellisel viisil, et kuigi seda kaitset põhimõtteliselt kohaldatakse üldiselt, võivad selle ulatus ja kohaldamise kriteeriumid olla erinevad, nagu seda väidavad ka hageja ja tema toetuseks menetlusse astunud pooled.

20. Kui teatavates liikmesriikides põhineb advokaatide ja nende klientide vahelise kirjavahetuse konfidentsiaalsuse kaitse advokaadi elukutse kui õiguspärasust tagava instantsi tunnustamisel, siis teistes liikmesriikides põhjendatakse seda kaitset konkreetsemate kaitseõiguse tagamise nõuetega, mida samal ajal tunnustatakse ka esimesena mainitud riikides.

21. Lisaks nendele erinevustele võib liikmesriikide siseriiklikest õigussüsteemidest leida ka teatavaid ühiseid kriteeriume, mille kohaselt kaitstakse sarnaste tingimuste korral advokaadi ja tema kliendi vahelise kirjavahetuse konfidentsiaalsust sedavõrd, kuivõrd on tegemist kirjavahetusega, mida peeti kliendi kaitseõiguse realiseerimise käigus ja selle õigusega seotud eesmärkidel, samuti ka selles osas, et kõnealune kaitse hõlmab sõltumatuid advokaate, s.t selliseid advokaate, kellel ei ole kliendiga ametialast suhet.

22. Sellisesse konteksti asetatuna tuleb määrust nr 17/62 tõlgendada sellisel viisil, et see määrus kaitseb advokaatide ja nende klientide vahelise kirjavahetuse konfidentsiaalsust ülalmainitud kahe tingimuse ulatuses, võttes seega üle sellise kaitse kohta liikmesriikide õigusaktides sätestatud ühised põhielemendid.

23. Esimese puhul mainitud tingimustest on määruse nr 17/62 üheteistkümnendas põhjenduses ja artikli 19 sätetes mainitud vajadust säilitada täieulatusliku kaitse võimalus, mille oluline osa on advokaatide ja nende klientide vahelise kirjavahetuse konfidentsiaalsuse kaitse. Et kõnealune kaitse oleks tõhus, tuleb seda seega laiendada nii, et see hõlmaks kogu kirjavahetust, mis on peetud pärast määruse nr 17/62 kohaselt alustatud haldusmenetluse algatamist, mille tulemuseks võib olla otsus asutamislepingu artiklite 85 ja 86 kohaldamise kohta või millega võib ettevõttele määrata rahatrahvi; samuti tuleks kõnealust kaitset laiendada varasemale kirjavahetusele, millel on seos sellise haldusmenetluse esemega.

24. Teise mainitud tingimuse puhul tuleb täpsustada, et nõue, mis on seotud kaitstavas kirjavahetuses esitatud õigusliku nõuande esitanud sõltumatu advokaadi positsiooni ja pädevusega, lähtub advokaadi rolli määratlusest – advokaati käsitatakse kohtu kaastöötajana, kelle ülesanne on tuua sõltumatult ja kohtust kõrgemal seisvate huvide nimel välja kõik asjaolud oma kliendi õiguslikuks kaitseks. Seega on kõnealuse konfidentsiaalsuse kaitse tagatiseks advokaadi kutsealane distsipliin, mille on üldistes huvides kindlaks määranud ja mida kontrollivad selleks volitatud asutused. Selline lähenemisviis vastab liikmesriikide ühistele õiguslikele tavadele ning see kajastub ka ühenduse õiguses, nagu nähtub EMÜ ja EURATOMi kohtu põhikirja artiklist 17 ja ESTÜ kohtu artiklist 20.

25. Ühenduse õigusega, eeskätt määrusega nr 17/62, tuleb sel viisil antavat kaitset advokaatide ja nende klientide kirjavahetusele asutamislepingus sätestatud asutamisevabaduse ja teenuse osutamise vabaduse põhimõtteid arvesse võttes kohaldada kõikide advokatuuris registreeritud advokaatide suhtes ilma nende vahel vahet tegemata, sõltumata kliendi elukoha liikmesriigist.

26. Seejuures ei saa seda kaitset kohaldada väljaspool raamistikku, mis on kindlaks määratud advokaadikutse kohta sätestatud üldistes eeskirjades, mis tulenevad nõukogu 22. märtsi 1977. aasta direktiivist 77/249 (EÜT, L 78, lk 17), mis põhineb omakorda siseriiklikes õigussüsteemides kindlaksmääratud antud valdkonna mõistete vastastikusel tunnustamisel kõikide liikmesriikide poolt.

27. Kõiki ülalmainitud asjaolusid arvesse võttes tuleb seega järeldada, et kui määrust nr 17/62, eriti selle artiklit 14 tõlgendada lähtuvalt kõnealuse määruse tekstist, süsteemist ja eesmärkidest, võttes seejuures arvesse liikmesriikide õigussüsteeme ning komisjoni õigust nõuda kõnealuse artikli alusel toimuvate kontrollimenetluste raames asutamislepingu artiklite 85 ja 86 võimaliku rikkumise tuvastamiseks kõikide dokumentide esitamist, mida komisjon peab vajalikuks, sealhulgas ka advokaadi ja kliendi vahelise kirjavahetuse esitamist, siis on see õigus siiski ülalmainitud tingimustel piiratud seoses konfidentsiaalsuse tunnustamise nõudega, kui kõnealuse kirjavahetuse näol on tegemist kirjavahetusega kliendi ja sõltumatu advokaadi (s.t advokaadi, kellel ei ole selle kliendiga töösuhet) vahel.

28. Seejuures tuleb lõpuks märkida, et konfidentsiaalsuse põhimõte ei takista advokaadi kliendil esitada tema ja advokaadi vahelist kirjavahetust, kui ta seda vajalikuks peab.

c) Konfidentsiaalsuse kaitse kohaldamisega seotud menetlused

29. Kui ettevõtte, kelle puhul viiakse läbi määruse nr 17/62 artiklis 14 sätestatud kontrollimenetlusi, keeldub konfidentsiaalsuse kaitse õigusele osutades esitamast komisjoni nõutavate kutsealaste dokumentidega seoses oma advokaadiga peetud kirjavahetust, peab ta siiski esitama komisjoni volitatud ametnikele ilma selle kirjavahetuse sisu avaldamise kohustuseta tõendusmaterjali selle kohta, et kõnealune kirjavahetus vastab tingimustele, mis põhjendavad õigusliku kaitse kohaldamist.

30. Kui komisjon leiab, et esitatud tõendusmaterjal ei ole piisav, peab vahekohtunik või riiklik ametiasutus andma vastavate tingimuste täitmise kohta hinnangu. Kui tegemist on hinnangu ja otsusega, mis puudutavad komisjoni tegevusega seotud tingimusi ühisturu toimimise nii olulises valdkonnas nagu konkurentsieeskirjade järgimine, saab advokaatide ja klientide vahelise kirjavahetuse konfidentsiaalsuskaitse kohaldamisega seotud vaidlusi lahendada üksnes ühenduse tasandil.

31. Seepärast on komisjoni ülesanne nõuda määruse nr 17/62 artikli 14 lõike 3 alusel vaidlusaluse kirjavahetuse esitamist ning määrata ettevõttele vajadusel trahve või rakendada täitemenetlusi, et karistada ettevõtet keeldumise eest esitada lisateavet, mida komisjon on pidanud vajalikuks, või keeldumise eest esitada kõnealune kirjavahetus, mille kohta komisjon on leidnud, et sellel ei ole õigusjärgselt kaitstavat konfidentsiaalset iseloomu.

32. Asjaolu, et EMÜ asutamislepingu artikli 185 kohaselt ei ole asjaomase ettevõtte poolt alustatud selliste otsuste vaidlustamismenetlusel haldusmenetlust peatavat toimet, lahendab komisjoni esitatud probleemi, et kohtuliku menetluse kestus võib vähendada komisjoni poolt asutamislepingu konkurentsi käsitlevate sätete järgimise üle tehtava kontrolli tõhusust, samas on asjaomase ettevõtte huvid kaitstud asutamislepingu artiklites 185 ja 186 ning kohtu kodukorra artiklis 83 sätestatud võimalusega, mis on seotud otsuse täideviimise edasilükkamise või muu ajutise meetmega.

d) Vaidlusaluste dokumentide konfidentsiaalne iseloom

33. Dokumentidest, mis hageja esitas kohtule 9. märtsil 1981. aastal, ilmneb, et peaaegu kogu neis sisalduv kirjavahetus seisneb õiguslikes arvamustes või osutab neile arvamustele, mis on antud 1972. aasta lõpus ja 1973. aasta esimesel poolel.

34. Kõnealune kirjavahetus pärineb ajavahemikust, mis eelneb vahetult Ühendkuningriigi liitumisele ühendusega ja järgneb sellele, ning on peaaesjalikult seotud sellega, et selgitada välja, mil määral on võimalik vältida hageja olukorraga seotud võimalikku vastuolu hageja ja ühenduse ametiasutuste vahel eeskätt konkurentsi puudutavate ühenduse õigussätete valguses. See asjaolu on põhjenduseks sellele, et vaatamata ajavahemikule, mis lahutab kõnealuse kirjavahetuse pidamise aega menetluse alustamise hetkest, tuleb seda kirjavahetust ikkagi käsitada sellisena, mis jääb kaitseõiguse ja sellega seotud advokaadi spetsiifilise rolli raamidesse. Seepärast laieneb sellele kirjavahetusele konfidentsiaalsuse kaitse.

35. Sellise seose tõttu ja eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb vaidlusalust kirjavahetust sedavõrd, kuivõrd see hõlmab liikmesriigi advokatuuris registreeritud sõltumatut advokaati, käsitleda konfidentsiaalsena ning arvata see välja määruse nr 17/62 artikliga 14 sätestatud komisjoni kontrollimeetmete kohaldamisalast.

36. Võttes arvesse selle kirjavahetuse eripära, tuleb kuulutada kehtetuks vaidlusaluse otsuse artikli 1 punkt b, kuivõrd sellega kohustatakse hagejat esitama komisjonile

saadetud ettevõtte Australian Mining & Smelting Europe Limited 26. märtsi 1979. aasta kirja lisas mainitud dokumente, mis samuti esitati Euroopa Kohtule 9. märtsil 1981, esitatud dokumendiloendis numbrite 1 a ja 1 b, 4 a kuni 4 f, 5 ja 7 all.

37. Ülejäänud osas tuleb jätta hagi läbi vaatamata, kuivõrd see on suunatud ülalmainitud artikli 1 punkti b sätete vastu, mis hõlmavad ülalmainitud dokumentidest erinevaid dokumente, mis on kõnealuses kirja lisas ja loendis samuti loetletud ning mida ei ole komisjonile siiani esitatud.

Kohtukulud

38. Kohtu kodukorra artikli 69 lõike 2 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud. Sama artikli lõike 3 kohaselt võib Euroopa Kohus, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks või kui tegemist on eriliste põhjustega, jätta kummagi poole kohtukulud osaliselt või täielikult tema enda kanda.

39. Kuivõrd kõik pooled, sh menetlusse astunud pooled on kohtuvaidluse osaliselt kaotanud, kannavad nad oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS

otsustab:

1. Komisjoni 6. juuli 1979. aasta otsuse 79/760 artikli 1 punkt b kuulutatakse kehtetuks, kuivõrd sellega kohustatakse hagejat esitama komisjonile saadetud ettevõtte Australian Mining & Smelting Europe Limited 26. märtsi 1979. aasta kirja lisas mainitud dokumente, mis samuti esitati Euroopa Kohtule 9. märtsil 1981, esitatud dokumendiloendis numbrite 1 a ja 1 b, 4 a kuni 4 f, 5 ja 7 all.

2. Ülejäänud osas jätta hagi läbi vaatamata.

3. Kohtuvaidluse pooled, sh menetlusse astunud pooled, kannavad oma kohtukulud ise.

Mertens de Wilmars

Bosco

Touffait

Due

Pescatore

Mackenzie Stuart

O'Keefe

Koopmans

Everling

Chloros

Grévisse

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 18. märtsil 1982 Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

P. Heim

J. Mertens de Wilmars